

така, кога били основани Горна и Долна Орѣховица и Лѣсковецъ. Уви! Изчезналъ този важенъ писменъ документъ за историята на тия поселища — изгубилъ се единъ богатъ приносъ къмъ съкровищницата на родната история.

За старата история на Арбанаси сж се запазили само нѣколко откъслечни писмени следи, кондики и бележки по страницитѣ на черковнитѣ книги, които говорятъ за неговото битие, забулено въ мъглата на нѣколко столѣтия.

Фиг. 62. Церквата „Рождество Христово“.

Пръвъ П. Р. Славейковъ е писалъ за Арбанаси. Споредъ него заселването на Арбанаси е станало въ времето на царъ Самуила, когато превзелъ грѣцкия градъ Лариса въ Тесалия и преселилъ жителитѣ му въ вътрешността на България¹⁾.

Георги Ст. Раковски²⁾, твърди, че царъ Иванъ Асенъ II. (1212—1245 г.), който се влюбилъ въ дъщерята на пленения Киръ Теодоръ Комнинъ, се оженва за нея и довелъ съ себе си нейнитѣ придворни дами и покоренитѣ албански първенци отъ Епиръ, които поселилъ на рида на сегашното Арбанаси.

Това обяснение за заселването на Арбанаси се за-силва и отъ надписа³⁾, който имаме останалъ отъ Иванъ Асеня II върху една отъ колонитѣ на съградената отъ него църква „Св. Четиридесетъ мчченици“ въ Търново въ 1230 година, кждето се говори изрично, че Иванъ Асенъ II между

1) Вж. П. Р. Славейковъ — България подъ турско господаруване и най-вече въ 15-и и 16-и вѣкъ. Сп. „Ч и т а л и щ е“, год. III. стр. 488.

2) Ibid. Стр. 489.

3) Вж. Х. С. Даскаловъ — Открития въ древной столицѣ Болгарской Търновѣ. Москвѣ. 1859 г. стр. 18.